

Rogalinek, 15.01.2025 r.

Pan

Burmistrz Gminy Mosina

Rada Miejska w Mosinie

W imieniu mieszkańców Rogalinka zwracam się ponownie z uprzejmą prośbą o podjęcie realnych i skutecznych działań w zakresie poprawy komunikacji publicznej mieszkańców Rogalinka.

Problem niewystarczającej dostępności komunikacyjnej naszej miejscowości zgłaszany jest od wielu lat – zarówno w formie pism kierowanych do Urzędu Gminy Mosina, jak i podczas zebrań wiejskich. Pomimo wielokrotnych deklaracji dotyczących planowanych zmian, do dnia dzisiejszego sytuacja nie uległa poprawie, a wręcz pogorszeniu w związku z likwidacją części kursów autobusowych realizowanych przez PKS Poznań.

Jednym z nielicznych dostępnych rozwiązań dotarcia do Poznania jest skorzystanie z gminnej linii autobusowej nr 699 oraz przesiadka w Puszczykowie na połączenia kolejowe. Należy jednak podkreślić, że mimo bardzo dużej liczby połączeń kolejowych na trasie Puszczykowo–Poznań, linia 699 nie zapewnia odpowiedniego skomunikowania z węzłem przesiadkowym PKP w godzinach największego zapotrzebowania (rano, popołudniu).

W szczególności zwraca uwagę fakt, że popołudniowe kursy autobusu linii 699 na trasie dworzec PKP Puszczykowo – Rogalinek ograniczają się jedynie do dwóch połączeń: o godz. 14:38 oraz o godz. 17:01. W godzinach pomiędzy 15:00 a 20:00, kiedy obserwowane jest największe zapotrzebowanie na kursy powrotne, mieszkańcy mają w praktyce dostęp tylko do jednego połączenia – o godz. 17:01. Oznacza to, że pomimo licznych połączeń kolejowych, brak jest realnej możliwości dogodnego powrotu do Rogalinka transportem publicznym.

Sytuacja ta w sposób szczególny dotyka młodzież szkolną i studentów dojeżdżających do szkół i uczelni w Poznaniu, osoby pracujące oraz osoby starsze, dla których długie oczekiwanie na przesiadki i brak połączeń stanowią istotną barierę w codziennym funkcjonowaniu, w tym w dostępie do opieki zdrowotnej czy instytucji publicznych.

Należy również zwrócić uwagę, że Mosina, Puszczykowo, Kórnik i okoliczne miejscowości nie zapewniają mieszkańcom pełnego wachlarza szkół ponadpodstawowych i uczelni, specjalistycznej opieki medycznej ani wystarczającej liczby miejsc pracy. W konsekwencji czego znaczna część mieszkańców zmuszona jest do codziennych dojazdów do Poznania. Zapewnienie sprawnego, częstego i przewidywalnego transportu publicznego w tym kierunku nie jest więc wyborem, lecz koniecznością wynikającą z realnych potrzeb społecznych i gospodarczych.

W przeszłości zgłaszane były konkretne propozycje poprawy sytuacji komunikacyjnej, m.in.:

- zwiększenie liczby kursów,
- wydłużenie trasy linii 651 lub 527 do Rogalinka.

Z mojej inicjatywy kilka lat temu odbyło się spotkanie przedstawicieli Urzędu Gminy Mosina z Zarządem Transportu Miejskiego w Poznaniu, podczas którego wypracowano możliwość wydłużenia linii 651, bądź modyfikacji trasy linii 527. W odpowiedziach ze strony Gminy Mosina wielokrotnie podnoszono argument, iż gmina planuje w większym stopniu opierać komunikację publiczną na własnym taborze, a nie na liniach zewnętrznych.

Pomimo upływu czasu i składanych deklaracji, mieszkańcy nie odczuli realnych efektów tych działań.

W dotychczasowych stanowiskach wskazywano również argument, że uruchomienie dodatkowych kursów wiąże się z wysokimi kosztami organizacyjnymi i finansowymi dla budżetu gminy. Czy jednak kwestia dostępności transportu publicznego może być rozpatrywana wyłącznie w kategoriach kosztowych?

Zapewnienie mieszkańcom dostępu do komunikacji publicznej stanowi jedno z podstawowych zadań własnych gminy i powinno być traktowane jako inwestycja społeczna, a nie jedynie wydatek budżetowy. Brak odpowiedniej oferty transportowej generuje bowiem koszty pośrednie, takie jak: wykluczenie komunikacyjne części mieszkańców, ograniczony dostęp do edukacji, rynku pracy i opieki zdrowotnej, wzrost liczby podróży realizowanych transportem indywidualnym, a co za tym idzie – większe obciążenie infrastruktury drogowej i środowiska.

Dodatkowo należy zauważyć, że funkcjonowanie transportu publicznego zawsze wymaga nakładów finansowych, jednak konieczność ponoszenia kosztów nie może stanowić uzasadnienia dla utrzymywania tylko oferty, która nie odpowiada realnym potrzebom mieszkańców. Ocena zasadności uruchamiania połączeń powinna uwzględniać także długofalowe korzyści społeczne, środowiskowe i gospodarcze.

Innym podnoszonym argumentem ze strony gminy była teza o niepełnym wykorzystaniu istniejących kursów autobusowych. W odpowiedzi należy wskazać, że mniejsze wykorzystanie części kursów wynika przede wszystkim z ich niedostosowania do godzin rzeczywistego zapotrzebowania, a nie z braku potrzeb przewozowych. Brak kursów w godzinach największego zapotrzebowania uniemożliwia mieszkańcom korzystanie z transportu publicznego, co skutkuje koniecznością wyboru transportu indywidualnego.

W związku z powyższym wnosimy o:

- ponowną analizę potrzeb komunikacyjnych mieszkańców Rogalinka,
- zwiększenie liczby kursów linii 699, w szczególności w godzinach porannych i popołudniowych,
- w perspektywie czasu podjęcie działań organizacyjnych zmierzających do realizacji wcześniej proponowanych rozwiązań, w tym wydłużenia linii 651 lub 527 do Rogalinka, bądź uruchomienie dodatkowej linii gminnej (zwłaszcza po realizacji planowanych inwestycji infrastrukturalnych).

Planowane przez Gminę Mosina w bieżącym roku inwestycje w infrastrukturę autobusową – obejmujące m.in. budowę dodatkowych przystanków i pętli oraz modernizację infrastruktury przystankowej należy ocenić jako działania potrzebne i pożyteczne. Jednak sama budowa i modernizacja infrastruktury nie poprawi dostępności komunikacyjnej, jeżeli nie będzie jej towarzyszyć odpowiednia oferta przewozowa.

Liczymy, że tym razem postulaty zgłaszane od wielu lat przez mieszkańców spotkają się z rzeczywistą reakcją, a poprawa dostępności komunikacyjnej Rogalinka stanie się jednym z priorytetów Gminy Mosina.

Z poważaniem

SŁUŻBA WSP. ROZWIĄZAŃ
GMINA MOSINA
Paweł Ożański